

Niedziela Przedpostna

Główna myśl: Bóg chce, żebyś był uczciwym

Tekst: Amos 5,21-24

Wiersz: „Niech raczej prawo tryska jak woda, a sprawiedliwość jak potok niewysychający!”

Amos 5,24

Cele:

- Dziecko poznało historię Amosa
- Dziecko rozumie, że Bóg oczekuje od niego uczciwości
- Dziecko zostało zachęczone do tego, by Bóg dał mu siłę do bycia uczciwym

I. Wstęp

Historia „Henio ma zmartwienie”

Pomoce: „Rodzina Dobrowolskich. Powszedni dzień. Część 2” „Henio ma zmartwienie” wyd. Zwiastun, Warszawa, 1982, str. 17

Przebieg:

Witajcie, bardzo się cieszę, że jesteście. Co znaczy być uczciwym? (*odpowiedzi dzieci*) Zgadza się, być uczciwym, znaczy postępować zgodnie z przyjętymi zasadami, zgodnie z prawem, nie oszukiwać. Czy zawsze łatwo jest być uczciwym? (*odpowiedzi dzieci*) Ja też myślę, że bycie uczciwym czasem bywa trudne. To tak jak w przypadku Heńka. Posłuchajcie krótkiej historii. (*osoba prowadząca czyta, lub opowiada historię „Henio ma zmartwienie” z Rodziny Dobrowolskich część 2*)

„Życie jest jednak trudne” – myślał Heniek

– Czy pójdziesz ze mną popływać? – zapytał go Fryderyk.

– Nie mam ochoty – Henio machnął z rezygnacją ręką.

W to sobotnie popołudnie Henio krążył sam koło domu. Chciał przedsięwziąć coś, na co zupełnie nie miał ochoty. Od kilku dni martwił się sprawą, o której nie chciał już myśleć, ale która ciągle wracała.

We wtorek, w drodze powrotnej ze szkoły chłopcy mijali kiosk z owocami i jarzynami. Ponieważ kiosk jest niewielki, skrzynie z jarzynami i owocami stoją na chodniku. Koło tych skrzyń trzeba było przejść. I chyba właśnie dlatego Paweł powiedział:

– Mam ochotę na jabłko.

– To sobie kup! – poradził Franek.

– Kupić? Phi! Uważajcie, pójdziemy teraz gęsiego obok tych skrzynek i każdy sobie włoży jedno jabłko do teczki.

Zanim Heniek zdążył coś powiedzieć, chłopcy już tak zrobili. On właściwie nie chciał wziąć jabłko, ale potem jednak to uczynił. To wszystko stało się tak szybko. Potem uciekli. Czy sprzedawca coś zauważył? Heniek sam sobie wyrzucał ten czyn: „Ukradłeś jabłko, idź i zapłać!” Było mu bardzo wstyd. Lecz zaraz doszedł do wniosku, że sprzedawca jest sam sobie winien. Dlaczego zostawił jabłko na ulicy! Jednak sumienie wyraźnie mówiło chłopcu, kto naprawdę jest winny. „Ach, co tam!” – Heniek zdecydowanie ugryzł jabłko. Ale owoc, chociaż był bardzo dobry, zupełnie mu nie smakował. Ciągle słyszał głos: „Idź i zapłać za jabłko!”

Wewnętrznie szarpany Heniek wrócił do domu. Powoli ustępowały wątpliwości, serce nie biło mu już tak mocno. Ale jego wewnętrzny spokój jednak się skończył. Stale musiał myśleć o tym fatalnym skradzionym jabłku. Wmawiał sobie, że nie mógł postąpić inaczej, jak tylko je zabrać. Ale spokój nie wracał.

Tak minął mu czas aż do soboty. Tego dnia zdecydował się w końcu i pobiegł do kiosku z owocami.

Właśnie sprzedawca zaczął sprzątać skrzynie, aby zamknąć sklep. Chłopiec przystanął i zawałał się. „Idź, zapłać!” – usłyszał znowu i zaraz pomyślał: „Co powie o mnie sprzedawca, gdy dowie się, że ukradłem jabłko. Przecież jabłko to taka drobna rzecz.” Lecz sumienie znowu się odezwało: „Jeżeli to jest tylko drobnostka, to dlaczego jesteś taki niespokojny?”

Heniek zrozumiał, że zupełnie małe rzeczy mogą człowieka oddzielić od Boga. Nawet się nie spostrzegł, a już stał przed sprzedawcą i pytał:

– Ile kosztuje jedno jabłko?

– Jedno jabłko... to średnio może dziesięć złotych.

Heniek sięgnął do kieszeni, wyciągnął portmonetkę, podał sprzedawcy pieniądze i uciekł tak szybko, jak to tylko potrafił. Sprzedawca patrzył to na pieniądze, to na pędzącego chłopca. Kiwał głową i wzruszał ramionami.

Radosny i szczęśliwy chłopak biegł do kąpieliska popływać z kolegami.”

Podsumowanie:

Popatrzcie, poczucie, że jest uczciwym i prawym chłopcem sprawiło, że Heniek znowu stał się radosny-

My dzisiaj poznamy, patrząc na naród izraelski, jak ważne są dla Pana Boga uczciwość i bycie prawym.

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, mapa Izraela, zdjęcie sykomory patrz załącznik

(2018_02_11_Niedziela_Przedpostna_zalacznik_nr_1),

Informacja dla osoby prowadzącej: może przebrać się za proroka Amosa, lub użyć mapeta

Przebieg:

1. Prorok Amos – Na początek chcę się przedstawić. Mam na imię Amos. Urodziłem się dużo wcześniej niż Pan Jezus w Tekoa. To miejscowość oddalona na południe od Jerozolimy tylko o 18 km. Byłem pasterzem. Wszyscy wiemy, czym zajmuje się pasterz? Lecz oprócz tego, hodowałem sykomory. Czy ktoś wie, co to sykomora? (*odpowiedzi dzieci*) Sykomora to drzewo, które daje leśne figi. (*osoba prowadząca pokazuje zdjęcie*) Tym się zajmowałem, lecz pewnego dnia Pan Bóg wybrał mnie, bym wykonał trudne i ważne Boże zadanie. Wybrał mnie, może dlatego, że nazywam się „dźwigający ciężary”. Ach, zapomniałem wam powiedzieć, że imię Amos w języku hebrajskim oznacza „dźwigający ciężary”.

2. Amos przekazuje ludziom Słowo Pana Boga – Ale jakie to było zadanie? Już mówię. Naród Izraelski był coraz bogatszy. Powodziło im się coraz lepiej, byli zadowoleni, coraz silniejsi, żaden nieprzyjacielski naród nie był w stanie ich pokonać. To pewnie teraz powiecie: to wspaniale, że mieli się tak dobrze. Gdzie tu jest to trudne zadanie? Jednak posłuchajcie dalej, Pan Bóg wiedział, bo On wszystko wie, że wielu ludzi tylko udawało, że chwalą i oddają Jemu cześć i chwałę, a w rzeczywistości byli nieuczciwi, kłamali, oszukiwali biednych i słabych. Bardziej interesowało ich tylko własne dobro niż Pan Bóg. To się Panu nie podobało. Żadne napomnienia, które kierował do nich Pan, nie pomogły. Pan Bóg miał tego dosyć, posłuchajcie co powiedział. (*osoba prowadząca czyta wybrane wiersze z Księgi Amosa 5,21-24*) Dlatego posłał mnie i miałem Izraelitom przekazać słowa Pana. Powiedziałem im, że spotka ich kara jeżeli się nie zmienią, ponieważ Pan chce, by byli uczciwi, postępowali dobrze.

III. Zakończenie

Pan Bóg mówił do Amosa. On zaś Izraelitów nawoływał do tego, żeby się zmienili, stali się uczciwi i dobrzy. I chociaż było to bardzo dawno temu, to słuchajcie, bo Boże Słowo jest stale aktualne i skierowane także do ciebie i do mnie. Pan Bóg mówi także do nas. I chociaż nie jest to proste, to uczciwość i prawość ma być widoczne w twoim, moim życiu. Prośmy Pana, by dał nam siłę, żeby być uczciwym. Tego Pan Bóg oczekuje od każdego z nas. Tak jak mówi o tym wiersz, którego się nauczymy...

1. Wiersz biblijny

Niech raczej prawo tryska jak woda, a sprawiedliwość jak potok niewysychający! Amos 5,24

Pomoce: Wiersz zapisać na dużym papierze. Słowa wiersza takie jak PRAWO, WODA, POTOK, można zastąpić rysunkami

Kubek wody

Przebieg:

Wytłumaczyć wiersz

Co może być w tym kubku? (*osoba prowadząca pokazuje kubek, dzieci odpowiadają*) Zgadza się tam jest woda. Gdzie możemy znaleźć wodę? (*odpowiedzi dzieci*) Pewnie w kranie, lecz możemy znaleźć ją w strumyku, potoku, rzece, stawie, jeziorze, morzu. Woda jest nam potrzebna do życia. Czy wiecie jak długo moglibyśmy przeżyć bez wody? (*odpowiedzi dzieci*) Według naukowców człowiek bez wody mógłby przeżyć tylko 3 dni.

Dlaczego mówimy o wodzie, bo dzisiejszy wiersz, którego chcemy się nauczyć mówi właśnie o potrzebnej wodzie. Wodzie, która cały czas tryska, która nigdy nie wyschnie.

Do takiej właśnie wody przyrównane jest prawo – czyli uczciwość, szlachetność oraz sprawiedliwość – czyli dobre, słuszne postępowanie.

Mamy być dobrzy, uczciwi tak jak woda w rzece, która cały czas płynie i nigdy nie wyschnie.

Informacja dla osoby prowadzącej: dzieci podzielić na dwa zespoły. Zespoły mówią na przemian kolejne wyrazy wiersza, raz głośno raz cicho.

2. Prace plastyczne

A. Tryskaj uczciwością – propozycja dla grupy młodszej

Pomoce: załącznik 2 (*patrz załącznik: 2018_02_11_Niedziela_przedpostna_zalacznik_nr_2*) kredki, kolorowa bibuła, klej

Przebieg:

- rozdać każdemu załącznik nr 2, oraz przygotowane materiały
- poprosić o wyklejenie, pokolorowanie rzeki

B. Co zrobię... – propozycja dla grupy starszej

Informacja dla osoby prowadzącej: gdy grupy będą miały problem można im pomóc

Przebieg:

- podzielić dzieci na grupy
- poprosić o to, by wymyśliły scenki, które pokażą, jak w danej sytuacji się zachowają, czy będą uczciwi
- grupy przedstawiają przygotowane scenki

Załączniki:

2018_02_11_Niedziela_Przedpostna_zalacznik_nr_1

2018_02_11_Niedziela_Przedpostna_zalacznik_nr_2